

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. София, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2182** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] електронен адрес [електронна поща], чрез М. К., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221519000158-091-001/30.09.2019г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и М. В. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение №2092/12.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен. Изложено е несъгласие с констатациите на органа по приходите и се твърди, че задълженията с обжалвания РА са определени при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони. Твърди се, че реалността на услугите/стоките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материалноправни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по всяка една от процесните доставки и органа по приходите неправомерно е отказал да признае това право. Искан съдът да отмени оспорения ревизионен акт в частта с която е отказан данъчен кредит

по фактури, издадени от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, „КАТРИН 25“ ООД, „МОБИСТРОЙ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „КА-66“ Д. Соча се практика на СЕС по съединени дела С80/11 и С142/11.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощник – адв. Ст.Р. (пълномощно по лист 10 от делото), поддържа жалбата и иска от съда да отмени ревизионния акт. Претендира разности, не представя списък.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – юрк. В.М. (пълномощно по лист 19 от делото), оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение №2092/12.12.2019 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 13.01.2020 г. (лист 20 от делото), а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 23.01.2020 г. (лист 3 от делото). т.е. в законоустановеният срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима. С процесната жалба се обжалва РА в частта с която е непризнато право на приспадане на данъчен кредит жалбоподателят по доставките на „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, „КАТРИН 25“ ООД, „МОБИСТРОЙ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „КА-66“ Д./л.10 гръб/

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221519000158-020-001/ 09.01.2019 г., е възложено извършването на ревизия на „РЕТОНА“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.07.2017 г. до 11.05.2018 г. и от 22.05.2018 г. до 30.11.2018 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания електронен адрес на дружеството на 21.01.2019 г., от която дата започва да тече определеният 2-месечен срок за извършване на ревизията.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК, със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221519000158-020-002/30.01.2019 г. е разширен обхватът на ревизията, като е добавено установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните

периоди от 29.01.2013 г. до 30.06.2017 г.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221519000158-020-003/14.03.2019 г. и №Р-22221519000158-020-004/10.04.2019 г. срокът за извършване на ревизията е бил продължаван, като е определен краен срок за приключването ѝ до 21.06.2019 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221519000158-020-005/10.06.2019 г. е стеснен обхватът на ревизията, като от същия са изключени данъчните периоди от 29.01.2013 г. до 28.01.2015 г.

Всички цитирани заповеди са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповеди №РД-01-803/07.06.2017 г. и №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221519000158-092-001/11.07.2019 г., който е връчен по електронен път на 29.07.2019 г. Срещу РД е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е администрирано с вх. №53-00-424#5/28.08.2019г. Същото е обсъдено от ревизиращия екип и преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221519000158-091-001/30.09.2019 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. В. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 01.10.2019г. В резултат на извършената ревизия с издадения РА са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 227 847,66 лв. и лихви в размер на 36 340,34 лв., при декларирани задължени в общ размер на 32 042,89 лв. Корекцията на резултатите за данъчните периоди 07/2017 г., 08/2017г.,09/2017г.,04/2018г.,08/2018г. и 11/2018г. се дължи на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 195 805,00 лв. по фактури, издадени от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, „КАТРИН 25“ ООД, „МОБИСТРОЙ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „КА-66“ Д..

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са извършили процесуални действия по реда на ДОПК, резултатите от които са приложени,като доказателства към РД, който на основание чл.120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от РА и приетата от съда административна преписка. Установено е следното: Ревизираното дружество „РЕТОНА“ ЕООД е вписано в търговския регистър на Агенция по вписванията на 09.09.2014 г. Регистрацията по реда на ЗДДС е извършена на 29.01.2015 г. – по избор, независимо от облагаемия оборот. Дружеството е било deregистрирано на 11.05.2018г. и регистрирано повторно на 22.05.2018 г. във връзка с облагаем оборот.Основната дейност на търговеца е строителство и строително-монтажни дейности на жилищни и нежилищни сгради, като за осъществяването ѝ същият разполага с офис в [населено място], [улица], ет. 3 и

наета складова площ за съхраняване на закупените материали. Установен е наличен персонал, назначен по трудови правоотношения на длъжности, които съответстват на дейността. Направени са констатации, че дружеството няма регистриран ЕКАФП и не притежава недвижими имоти и МПС.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. С Протокол №1244482/07.06.2019г. е документирано посещение в офис, находящ се в [населено място], [улица], ет. 3, където е извършена проверка на оригинална счетоводна и търговска документация.

На основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на следните задължени лица :преките доставчици на ревизираното дружество „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];„КРУЗ КОМЕРС“ЕООД,ЕИК[ЕИК]; „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „КАТРИН 25“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГЛЕН КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „МОБИСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД,ЕИК205168673 и „КА-66“ Д., ЕИК[ЕИК],резултатите от които са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

Задълженията произтичат от непризнат данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС и във връзка с чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС от следните доставчици:

„ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4001,00 лв. за данъчен период м. 09.2016 г. по фактури, издадени от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките – „строителни материали“ се установява следното:

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, резултатите от която са обективирани в ПИНП от 11.02.2019г.В отговор на което с вх.№53-00-42 от 12.07.2018 г. са представени Фактура №20000000097/ 13.07.2017 г. с данъчна основа - 6570,00 лева и ДДС - 1314,00 лева - предмет на доставката - цимент. Представен е приемо предавателен протокол от 13.07.2017 г. Доставчикът предава, а възложителят приема - ремонт на производствено хале в Р. Фактура №20000000105/25.07.2017 г. с данъчна основа - 4560,00 лева и ДДС - 912,00 лева - предмет на доставката цимент.Представен е приемо предавателен протокол от 25.07.2017г. Доставчикът предава, а възложителят приема - ремонт на производствено хале в Р..Фактура №20000000101/ 19.07.2017 г. с данъчна основа - 5640,00 лева и ДДС - 1128,00лева - предмет на доставката цимент.Представен е приемо предавателен протокол от 19.07.2017г.Доставчикът предава, а възложителят приема - ремонт на производствено хале в Р. Фактура №20000000108/ 28.07.2017 г. с данъчна основа - 3235,00 лева и ДДС - 647,00 лева - предмет на доставката подсилена тел.Представен е приемо предавателен протокол от 28.07.2017г.Констатирано е също така, че „ТРЕЙД МАРК ГРУП" ЕООД е включило процесните фактури в дневника за продажби и справката, както и че през процесния период е имало назначен едно лице по трудово правоотношение,на длъжност

склададжия.

С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесните фактури. Доводите им се свеждат до това, че липсват доказателства за произхода на стоките, мястото на което са били съхранявани, начинът и превозните средства, с които са транспортирани до обекта, лицето/лицата, които са отговорни за приемането, предаването и съхранението им и т.н., които не са представени нито от ревизираното лице, нито от неговия доставчик, като отделно от това не разполага с технически и кадрови ресурс да ги извърши/л.95 гръб/.

„ХОЛИВУД 2015“ ЕООД

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на в общ размер на 7304,00 лв. по фактури, издадени от „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД с предмет на доставките – „рекламни услуги“.

В хода на ревизията с ИПДПОЗЛ с изх.№П-22001419026254-040-001/26.02.2019г. от проверяваното дружество са изискани фактури със следните номера №[ЕГН]/02.08.2017г.,[ЕГН]/03.08.2017г.,[ЕГН]/16.08.2017г.,[ЕГН]/22.08.2017г., [ЕГН]/24.08.2017г.,[ЕГН]/31.08.2017 г. и всички съпътстващи документи.

Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП за доставчика, при която е установено, че дружеството включило процесните фактури в дневника за продажби и справката- декларация за данъчен период м. 08.2017г. Извършена е Справка в ПП С. за подадени уведомления по чл.62 от КТ. Във фирмата за периода на издадените фактури има 3 лица назначени на трудови договори на длъжности: директор, експерт-реклама и офис-мениджър. Подавани са декларации обр.1 и обр.6, но няма внасяни осигуровки. Направена е справка в централизираната база данни "Справки по чл.57 от ЗОДФЛ и чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми" - за фирма "ХОЛИВУД 2015" ЕООД се установява, че през 2017 г., няма данни за изплатени суми или удържани данъци на лица по граждански договори. С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесните фактури. Доводите им се свеждат до това, че анализът на ПИНП, представените от ревизирания субект документи и наличната информация в електронните масиви на НАП не обосновават реално извършени доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС

"КАТРИН 25" ЕООД

3. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 36000,00 лева за данъчен период м. 04.2018 г. по фактура, издадени от "КАТРИН 25" ЕООД с предмет на доставките – „съгласно договор СМР“.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, резултатите от която са обективирани в ПИНП №П-22220319026267-141-001. Изготвено е Съобщение по чл.32 от ДОПК с №П-22220319026267-С32-001/29.03.2019г. Съобщението е поставено на

табло на 29.03.2019г. и е публикувано в интернет на 29.03.2019г. Предметът на договора е доставчикът да извърши доставка на материали за обект „Изграждане на кравеферма" в [населено място], общ. Червен бряг в имот с номер 222001, местност „Греда". Уговореното възнаграждение в размер на 311 812,10 лв. без ДДС, която следва да се заплати в срок до 01.12.2018 г., при кумулативно наличие на прието от страна на възложителя изпълнение, съгласно Акт Обр. 19 и доставени всички материали /чл. 3, ал. 2 от Договора/. Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която е установено, че дружеството включило процесните фактура в дневника за продажби и справка-декларация за данъчен период м. 09.2016г.. С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесната фактура. Доводите на органите по приходите се свеждат до това, че анализът на ПИНП, представените от ревизиращия субект документи и наличната информация в електронните масиви на НАП не обосновават реално извършени доставки на СМР по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 закона.

„МОБИСТРОЙ" ЕООД

4. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 44000,00 лв. за данъчен период м. 04.2018 г. по фактура, издадени от „МОБИСТРОЙ" ЕООД с предмет на доставките – „съгласно договор-СМР“.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка. Издадено е ИПДПОЗЛ с изх. № П-22220519032680-040-001/26.02.2019г. Същото е изпратено на декларираните електронни адреси. Получаването му не е потвърдено. Извършени са две посещения на декларирания адрес за връчване на ИПДПОЗЛ с изх. № П-22220519032680-040-001/ 26.02.2019 г. и същите са документирани с Протоколи-за извършени проверки сер. АА № 1363160/ 26.03.2019 г. и сер. АА № 1363166/ 11.04.2019г. При посещението на адреса за кореспонденция не е бил намерен управителят или упълномощено от него лице за получаване на данъчни съобщения. Изготвено е Съобщение по чл. 32 от ДОПК с № П-22220519032680-С32-001/ 11.04.2019 г. Съобщението е поставено на табло на 11.04.2019г. и е публикувано в интернет на 11.04.2019 г. На основание чл. 32, ал. 5 от ДОПК до адреса за кореспонденция и адреса по чл. 8 от ДОПК /които е един и същ/ с обратна разписка е изпратен екземпляр от Съобщението. На 24.04.2019 г. в ТД на НАП С., писмото от адреса за кореспонденция се върна с гриф „незастроен терен". Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП, при която е установено, че в дневника за продажби от „МОБИСТРОЙ" ЕООД е включена фактура с № [ЕГН]/ 04.04.2018 г. с данъчна основа - 220 000,00 лева и ДДС - 44 000,00 лев, както и че през процесния период няма назначени лица по трудов договор. Във връзка с процесните доставки в хода на ревизията ревизираното лице е представена е фактура с № [ЕГН]/ 04.04.2018 г. с данъчна основа - 220 000,00 лева и ДДС - 44 000,00 лева с предмет на доставката - съгласно договор. Няма плащане по фактурата. Проверени са счетоводни регистри на ревизираното лице, според които фактурата е осчетоводена по дебитата на

сметка 302.Представен е договор от 20.02.2018г., сключен между двете дружества.Предметът на договора е СМР с осигурени от „МОБИСТРОЙ" ЕООД работна ръка и механизирани услуги на обект „Изграждане на кравеферма" в [населено място].Договорената сума по договора е в размер на 404 523,16 лева без ДДС, съгласно количествено стойностна сметка. Упоменато е също /чл. 5 от договора/,че възложителят заплаща възнаграждението на веднъж, след приключване на работата по договора и при кумулативно наличие на следните обстоятелства: прието изпълнение от страна на инвеститора, съгласно издаден Акт Обр. 19 и при завършени всички видове работи по настоящия договор. В договора е упоменато също, че възложените работи се изпълняват с осигурени от „МОБИСТРОЙ" ЕООД инструменти, технически средства и техническо ръководство.Към фактурата е приложен междинен приемо-предавателен протокол № 1/04.04.2018 г. за частично изпълнение на договора на обща стойност 220 000,00 лв., без ДДС. С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесната фактура. Доводите им се свеждат до това, че доставчикът не разполага с технически и кадрови ресурс да ги извърши, както и липсва доказателства за извършено плащане на услугата по договора.

„РУБАЯТ СТРОЙ" ЕООД

5. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 25000,00 лв. за данъчен период м. 09.2018 г. по фактури, издадени от „РУБАЯТ СТРОЙ" ЕООД с предмет на доставката – „съгласно договор СМР“.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка, С ИПДПОЗЛ с изх.№ П-22221919035004-040-001/26.02.2019 г. от проверяваното дружество са изискани фактури със следните №№[ЕГН]/12.08.2018г., [ЕГН]/ 21.08.2018г. и всички съпътстващи документи, подробно изискани с връченото искане.В определения 14-дневен срок в цитираното ИПДПОЗЛ не са представени исканите документи и доказателства, относно начисляването на данъка и осъществяването на доставките по посочените фактури, издадени от "РУБАЯТ СТРОЙ" ЕООД.Извършена е служебна проверка в информационния масив на НАП.Направена е справка в централизираната база данни "Справки по чл.57 от ЗОДФЛ и чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени суми от фирми" - за фирма „РУБАЯТ СТРОЙ" ЕООД се установява, че през 2018г., няма данни за изплатени суми или удържани данъци на лица по граждански договори.Няма данни за собствени активи - механизирани и товарни МПС или наети такива с които да извърши осъществяването на дейности изрично цитирани в договора.Във връзка с процесните доставки в хода на ревизията ревизираното лице е представило копия на фактури с №[ЕГН]/ 12.08.2018г. с данъчна основа - 56000,00 лева и ДДС 11200,00 лева - предмет на доставката-съгласно договор.№[ЕГН]/21.08.2018г. с данъчна основа - 69000,00 лева и ДДС 13800,00 лева - предмет на доставката - съгласно договор.Представена е Оферта от 09.07.2018г., относно доставка на материали отново за обект „Изграждане на кравеферма" [населено място] с посочени: вид на СМР, количество, стойност.

Представен е договор за подизпълнение от 11.07.2018г. за извършване на СМР на обект „ Изграждане на кравеферма", [населено място], общ. Червен бряг. Приемането на обекта да се извърши с протоколи. Приложен е Акт / обр. 19 №1 за извършени дейности, а именно: ръчен изкоп укрепен/неукрепен в земни почви, натоварване на земни маси, пренос на земни маси с ръчни колички, доставка и полагане на трошено-каменна фракция, доставка на цимент, пясък и вароциментов разтвор. Приложен е Акт / обр. 19 №2 за изпълнени СМР - изработка на метални решетки,изграждане на рампа за слизване на фуражораздаваща машина,разтоварване и уплътнение на дига,за което е издадена фактура №[ЕГН]/21.08.2018г.С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесните фактури. Доводите им се свеждат до това, че доставчикът не разполага с технически и кадрови ресурс да ги извърши както и не е извършено плащане на услугата.

„КА-66“ Д.

6. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 75900,00 лв. по фактури издадени от КА-66 Д. с предмет на доставките – „СМР“.

На дружеството-доставчик е извършена насрещна проверка,резултатите от която са обективирани в насрещна проверка на „КА - 66" Д. е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения №П-16001619070351-040-001/17.04.2019 г. с изх.№ 70-00-5396/17.04.2019 г.Видно от съдържанието на същия, до проверяваното дружество е изготвено ИПДПОЗЛ №П-16001318118505-040-001 от 27.06.2018г.,връчено по електронен път на 03.07.2018г., в отговор на което с вх.№18597 от 12.07.2018 г. са представени част от изисканите документи, а именно процесните фактури, във връзка с ИПДПОЗЛ с № 16001619070351-040-001/ 17.04.2019 г. от КА-66 Д. с ЕИК[ЕИК] са представени следните документи: фактура с №[ЕГН]/21.11.2018г. с данъчна основа -90000,00лева и ДДС -18000,00 лева с предмет на доставката съгласно договор за тристранно споразумение.Представена е фактура с №[ЕГН]/11.11.2018г. с данъчна основа -90000,00 лева и ДДС -18000,00 лева с предмет на доставката съгласно договор за тристранно споразумение.Представена е фактура с №[ЕГН]/ 20.11.2018г. с данъчна основа-90000,00 лева и ДДС-18000,00 лева с предмет на доставката съгласно договор за тристранно споразумение.Представена е фактура с №[ЕГН]/ 22.11.2018г. с данъчна основа -37500,00 лева и ДДС -7500,00 лева с предмет на доставката съгласно договор за тристранно споразумение.Представени са хронологични ведомости на сметки 453/2, 411. Няма извършени плащания по фактурите.Констатирано е също така, че КА-66 Д. ЕООД е включило процесните фактури в дневника за продажби и справката- декларация за данъчен период м. 09.2016 г., както и че през процесния период е имало назначени две лица по трудово правоотношение,на длъжност оперативен счетоводител и зидар. Във връзка с процесните доставки в хода на ревизията ревизираното лице е представило

копия на процесните фактури.С оглед на така представените доказателства, ревизиращите органи са формирали извод за липса на реални доставки по процесните фактури като доставчика не разполага с технически и кадрови ресурс да ги извърши.

През данъчни периоди 07/2017 г., 08/2017 г. и 09/2017 г. „РЕТОНА“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 108 462,56 лв. по 35 фактури, издадени от доставчиците „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД и „АДВЕНЧЪРС МУУД“ ЕООД. През данъчен период 11/2018 г. ревизираното дружество е извършило корекция на ползвания данъчен кредит, като в дневника за покупки всички процесни фактури са отразени с обратен знак. В тази връзка със спорния РА не е извършена корекция на приспадания данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените доставчици. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по същите до периода на анулирането им, органите по приходите са санкционирали „РЕТОНА“ ЕООД,чрез начисляване на лихва.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба №53-06-9812/08.10.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-22-1927/16.10.2019г. по регистъра на дирекция ОДОП С.,пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.С решение № 2092/12.12.2019г. директорът на дирекция „ОДОП“ е потвърдил ревизионния акт в частта на установените допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 195 805,00 лв. и произтичащите от това лихви за просрочие в размер на 36 340,34 лв. за данъчни периоди 07/2017 г., 08/2017 г., 09/2017 г., 04/2018 г., 08/2018 г. и 11/2018 г., като правилен и законосъобразен.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза.Експертизата е извършена на база документите по делото.От вещото лице е изготвило подробна справка за осчетоводените фактури и данъчните периоди през които са съставени счетоводните записвания в табличен вид./л.37-50/В допълнително заключение вещото лице е посочило/л.102-106/,че „...не може да се ангажира с предположения за икономическият резултат от осъществената дейност на жалбоподателя, в която са вложени стоките и услугите,получени по фактурите, по които е отказано право на данъчен кредит дотолкова, че всяка процесна доставка може да е елемент на последваща продажба, но може и да е използвана за икономическата дейност на самия жалбоподател, което може да се проследи само при детайлна счетоводна информация за начина на калкулиране на последващите продажби.“

Също за установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на жалбоподателят е допуснал съдебно-техническа експертиза.Експертизата е извършена на база документите по делото,при ревизираното лице и неговите доставчици

„ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, „КАТРИН 25“ ООД, „МОБИСТРОЙ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „КА-66“ Д..

Съдът възприема изготвените заключения на вещите лица, като компетентни, обективни и обосновани, съобразени с представените доказателства от страните, същите са неоспорени. Съдът кредитира заключенията на вещите лица.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. (лист 20-25 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.34-44/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221519000158-020-001/09.01.2019 г. както и заповеди за нейното изменение ЗВР №Р-22221519000158-020-003/14.03.2019 г. и №Р-22221519000158-020-004/10.04.2019 г. са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на териториалния директор на ТД на НАП, л.20/ издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК. Същата вменява правомощия по издаване на заповеди за възлагане на ревизии на М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал.Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД№Р-22221519000158-092-001/11.07.2019г.,като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на стоки и услуги и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите преки доставчици,„ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД, „КАТРИН 25“ ООД, „МОБИСТРОЙ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „КА-66“ Д..

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка.Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка /услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 14 от делото). В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество-възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съдът приема, че жалбата е основателна в частта, по отношение на фактури по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по доставчици както следва:

1. Относно доставките от „КАТРИН 25“ ООД.

Съдът приема, че жалбата е основателна в частта, по отношение на фактурата №64 от 05.04.2018г., издадена от „КАТРИН 25“ ООД, като изводите на органите по приходите/ОП/ са незаконосъобразни, поради следното:

На 23.02.2018г. между „РЕТОНА“ ЕООД, като Възложител и „КАТРИН 25“ ООД, като Изпълнител /лист 526-528, Приложение - том 2/ с предмет - доставка на материали за обект „Изграждане на кравеферма“ [населено място], общ. Червен бряг, област П., съгласно техническа спецификация към договора. На 05.04.2018г. е подписан приемно предавателен протокол за доставка на материали. За извършената доставка е издадена фактура №64/05.04.2018г. за

сумата от 216 000,00 лева с ДДС.Видно от заключението на вещото лице по СТЕ,за изпълнение на част от строително-монтажните работи по договор между „РЕТОНА“ ЕООД и Ц. А. са необходими влагането на такива материали.В таблицата № 1 по СТЕ са посочени видовете СМР,изискващи влагането на такива материали, необходимите количества и количествата, доставени от „КАТРИН 25“ ООД.Видно от заключението на вещото лице по СЧЕ К. /л.40/процесната фактура е осчетоводена при жалбоподателят дебитна сч. Сметка 320 „Материали“.Съдът приема,че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговия доставчик,са приложени документи за спорната фактура/договор-л.526,приемо предавателен протокол-л.529/,като следва да посочи,че във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи,съгласно Закона за счетоводството,което условие също е било изпълнено от жалбоподателят. Процесните доставки са на строителни материали, представляващи родово определени вещи,за които са налице доказателства ,че са били предадени от купувача на продавача съгласно разпоредбата на ЗЗД/чл.24/.

Съдът приема,че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят в размер на 36000,00лв., по фактура,издадена от „КАТРИН 25“ ООД.

2.Относно доставките от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД.

Съдът приема, че жалбата е основателна в частта,по отношение на фактурите,издадени от „Т. М. Г.“,като изводите на ОП са незаконосъобразни,поради следното:За доставка на цимент по делото са представени фактури от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД,както следва:Фактура №[ЕГН]/13.07.2017г. за доставка на Цимент М350 - 36 500,00кг. и Приемо-предавателен протокол от 13.07.2017г./лист 211-212, Приложение -том 1/Фактура №[ЕГН]/25.07.2017г. за доставка на Цимент М350 - 25 333,34кг. и Приемо-предавателен протокол от 25.07.2017г./лист 213-214, Приложение-том1/Фактура №[ЕГН]/19.07.2017г. за доставка на Цимент М350 - 31 333,34кг. и Приемо-предавателен протокол от 19.07.2017г. /лист 215-216, Приложение-том 1/Видно от заключението на вещото лице по СТЕ за изпълнение на част от строително-монтажните работи по договор между „РЕТОНА“ ЕООД и Ц. А. са необходими влагането на такива материали.В таблицата № 6 по СТЕ са посочени видовете СМР,изискващи влагането на такива материали, необходимите количества и количествата, доставени от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД.Видно от заключението на вещото лице К. по СЧЕ/л.42/процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателят дебитна сч. Сметка 320 „Материали“. Съдът приема ,че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят в размер на 4001,00лв.,

по фактури, издадена от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД.

Съдът приема, че в счетоводната документация на ревизираното лице и неговите доставчици „КАТРИН 25“ ООД и „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД, са приложени документи за всяка една от спорните фактури. Съдът следва да посочи, че констатациите на ОП са в противоречие с принципа на неутралност на ДДС, установен с Директива 2006/112/ЕО, който изисква от държавите членки да позволят приспадане на данъчен кредит при осъществяване на всички съществени изисквания, дори и данъчният субект да не е изпълнил изцяло някое формално изискване. Настоящият състав също следва да посочи, че във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно Закона за счетоводството. Поради изложените съображения, съдът намира, че в случая органите по приходите са направили незаконосъобразен извод, че данъкът по процесните фактури е начислен неправомерно, от жалбоподателя, доколкото е начислен в нарушение на императивните изисквания на ЗДДС. Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, като приема, че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактурите, издадени от „ТРЕЙД МАРК ГРУП“ ЕООД и „КАТРИН 25“ ООД.

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на следните фактури от доставчиците както следва:

3. Относно доставките от „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД.

Съдът приема, че органът по приходите е формирал законосъобразен извод като е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7304,00 лв. по 4 бр. фактури, издадени от „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД: 1. Фактура №[ЕГН]/31.08.2017г. за сумата от 3 600, 00 лева с ДДС. За наем на 100 бр. средства за вертикална сигнализация. 2. Фактура №[ЕГН]/22.08.2017г. за сумата от 8 616,00 лева с ДДС/лист 1155, Приложение - том 4/ за Рекламни услуги. Приложен е и опис към фактурата за Рекламна тениска с лого на фирма „Р.“ - 100 бр. и Рекламна блуза с дълъг ръкав с лого на фирма „Р.“ и крайници - 100 бр. 3. Фактура №[ЕГН]/24.08.2017г. за сумата от 7 800, 00 лева с ДДС /лист 1161, Приложение - том 4/ за Рекламни услуги. Приложен е и опис към фактурата за Рекламна каска-светлоотразителна-защитна в строителството с лого на фирма „Р.“ - 80 бр. и Рекламна светлоотразителна жилетка с лого на фирма „Р.“ и крайници - 80 бр. 4. Фактура №[ЕГН]/16.08.2017г. за сумата от 6 960, 00 лева с ДДС /лист 1163, Приложение - том 4/ за Рекламни материали. Приложен е и опис към фактурата за Рекламна брошура с лого на фирма „Р.“ - 1000 бр., Рекламна папка /комплектовка с листа и химикал/ с лого на фирма „Р.“ - 400 бр., Визитки с лого на фирма „Р.“ - 1000 бр., Рекламни стикери, самозалепващи се с лого на фирма „Р.“ - 720 бр. и Рекламни тефтери лукс с лого на фирма „Р.“ - 100 бр. В

хода на ревизионното производство, не са установени данни и доказателства за стопанисвани от посочения доставчик обекти, наличие на специализирана печатна техника, на средства за вертикална сигнализация, както и сключени договори, начин на калкулиране цената на услугите, възлагане и подаване на първичната информация, необходима за изработване на рекламни материали, послание и други, приемане и предаване на готовите рекламни материали, плащане, счетоводно отразяване на стопанските операции и т.н. Изводите на ОП не бяха опровергнати и съдебното производство. Видно от заключението на вещото лице К. /л.40-42/ за процесните фактури няма данни по дебитна и кредитна счетоводна сметка на жалбоподателят за записвания. Настоящият състав следва да посочи, че услугите/стоките следва да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма, т.е. след като регистрираното лице черпи права от наличието на реална доставка, респективно в негова тежест е да ангажира достатъчно убедителни доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции. При оспорване на фактурите относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези документи е да докаже, че отразените във фактурите стопански операции действително са осъществени. Законът при всички случаи, независимо дали се касае за определяне на косвени или на преки данъци, изисква доказателства най-напред за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно отразяване. За да се установи реалността на доставката на услугата съгласно чл. 9 от ЗДДС по процесните фактури, следва да се установи извършването на услугата. За да се прецени посочения релевантен факт е необходимо да се определи нейния характер, като услугата се счита за извършена по смисъла на закона на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга.

По настоящото дело от коментирания по-горе доказателства, съдът приема, че не може да се установи в условията на пълно доказване на начина на извършване на услугите/доставките на жалбоподателят от „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД.

4. Относно доставките от „КА - 66“ Д.

На 19.10.2018г. е сключен Договор между „РЕТОНА“ ЕООД, като Възложител и „КА - 66“ Д., като Изпълнител /лист 441-446, Приложение - том 2/ с предмет - изработка на проекти, както следва: 1. Дизайнерски проект за обект „Къща за

гости в ПИ с идентификатор №65365.601.29.1, гр. С. баня, обл. К..2. Дизайнерски проект за обект „Магазин находящ се в жилищна сграда с апартаментен тип общежитие, офиси и магазини за промишлени стоки и подземни гаражи в УПИ Ш-2004, 1265, 3186, 3187 в кв. 2017 в [населено място], Студентски град, [улица].3. Дизайнерски проект за обект „Магазин“ находящ се в жилищна сграда с апартаментен тип общежитие, офиси и магазини за промишлени стоки и подземни гаражи в УПИ Ш-2004, 1265, 3186, 3187 в кв. 2017 в [населено място], Студентски град, [улица].4. Дизайнерски проект за обект „Апартамент - находящ се в [населено място], р-н Л., м. В. - ВЕЦ С..5. Дизайнерски проект за обект „Апартамент - находящ се в [населено място], р-н Т., [улица] 05.11.2018г. е подписан приемо-предавателен протокол/лист 447, Приложение - том 2/, с който са приети изпълнените проекти без забележки. Издадени са: 1. фактура №[ЕГН]/05.11.2018г. за сумата от 108 000 лева с ДДС. 2. Фактура № [ЕГН] /21.11.2018г. 3. Фактура №[ЕГН]/11.11.2018г. 4. Фактура №[ЕГН]/20.11.2018г. 4. Фактура №[ЕГН]/22.11.2018г. Освен изложените от съда мотиви по т. 3/доставчик „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД/, които са относими поради идентичност. Настоящият състав следва да отбележи, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Видно от заключението на вещото лице по СТЕ не може да се установи дали реално са изпълнени съответните дизайнерски проекти. От „КА - 66“ Д. са издадени и следните фактури, описани в ревизионния доклад: Фактура № [ЕГН]/21.11.2018г., Фактура №[ЕГН]/11.11.2018г., Фактура №[ЕГН]/20.11.2018г., Фактура №[ЕГН]/22.11.2018г. Горните фактури не са представени и не може да се определи към какви договори и вид услуги се отнасят, като СТЕ не може да установи тяхното изпълнение. Видно от заключението на вещото лице К. /л. 40-42/ за процесните фактури няма данни по дебитна и кредитна счетоводна сметка на жалбоподателят за записвания. Отчитането на действителното икономическо и търговско положение представлява основен критерий при прилагане на общата система на ДДС (т. 42 от решение на СЕС от 20.06.2013 г. по дело С-653/11) не са събрани безспорни доказателства в хода на ревизионното производство за възникналите договорни отношения между жалбоподателя. По изложените съображения съдът приема изводите на приходния орган за законосъобразни.

5. Относно доставките от „МОБИСТРОЙ“ ООД.

На 20.02.2018г. между „РЕТОНА“ ЕООД, като Възложител и „МОБИСТРОЙ“ ООД, като Изпълнител /лист 483-488, Приложение - том 2/ с предмет - извършване на СМР за обект „Изграждане на кравеферма“ [населено място], общ. Червен бряг, област П., съгласно приложение към договора. На

04.04.2018г. е подписан Междинен приемно предавателен протокол №1 за установяване на изпълнени СМР. Издадена е фактура №[ЕГН]/04.04.2018г. Приетите за изпълнени СМР на стойност 264 000,00лв./Земно-изкопни дейности - земни маси- ръчно,товарене разтоварване,рязане на храсти, Товарене земни и скални маси и др. таблица /2 от експертизата/Видно от заключението на експерта по СТЕ-Изпълнените СМР не са предвидени в първоначалната количествено-стойностна сметка към договора между „РЕТОНА“ЕООД и Ц. А..От документацията по делото се установява, че същите не са и отчетени, като изпълнени при изпълнението на този договор.Вещото лице в заключението е посочило ,че при изготвяне на експертизата не може да се определи еднозначно къде са изпълнени тези видове дейности.Процесната фактура от „МОБИСТРОЙ“ ООД се отнася за изпълнени СМР на обект „Изграждане на кравеферма“ [населено място], общ. Червен бряг.Описаните СМР се отнасят към организацията на работната площадка преди започване на строителството,но същите не са предвидени в първоначалната количествена сметка за обекта в сключения договор между „РЕТОНА“ ЕООД и Ц. А. и не са отчетени в изпълнението на обекта след изграждането му.В тази връзка дейностите описани по фактура №[ЕГН]/04.04.2018г. не могат да бъдат установени като изпълнени на обекта. Настоящият състав следва да посочи ,че наличието на фактура/какъвто е настоящият случай/ с посочен в нея ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие/с оглед установените факти по делото,че такива СМР не са извършвани/, не може да обоснове право на приспадане за получателя, в който смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз в Л. в Решение от 13 декември 1989 г., G. Н. BV срещу Staatssecretaris van Financien (C-342/87, R., стр. 04227) и Решение от 19 септември 2000 г. Schmeink & Cofreth AG & Co. KG срещу Finanzamt Borken и Manfred S. срещу Finanzamt Esslingen (C-454/98, Сборник 2000, стр. I-06973) поради което настоящият състав приема че изводите на ОП са правилни .

6.Относно доставките от „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД.

За данъчен период м. 09.2018г. по две фактури,издадени от „РУБАЯТ СТРОЙ" ЕООД с предмет на доставката – „съгласно договор СМР“ е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателят.

От Р. СТРОЙ“ ЕООД са издадени Фактура №[ЕГН]/12.08.2018г. за сумата от 67 200,00 лева с ДДС и Фактура №[ЕГН]/21.08.2018г. за сумата от 82 800,00 лева с ДДС /лист 449-450, Приложение -том 2/. Фактурите са издадени във връзка със сключен Договор на 11.07.2018г. с предмет „Извършване на СМР на обект „Изграждане на кравеферма“ [населено място], общ. Червен бряг, област П..“Видно от заключението на вещото лице и доказателствата по делото сключения договор не е предоставен, както и липсват протоколи за приемане на изпълнени СМР, поради което не може да се установи на този етап изпълнението на СМР от страна на „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД.Видно от заключението на вещото лице К./л.41/за процесните фактури налице записвания по дебитна и кредитна счетоводна сметка на жалбоподателят. В

случая не са представени доказателства за облигационни отношения с доставчика на СМР, липсват договори за извършени СМР и каквито и да е данни, за да бъде индивидуализиран предметът на услугите, техните параметри, условия и ред за изпълнение, пряко ангажираните за изпълнението лица. Наличието само на фактура не е достатъчно да се определи нито конкретният вид на услугата, нито вида и характеристиките на договорките между страните, нито да се установи извършвани ли са услугите, и от кого точно са извършени конкретните видове дейности. По делото липсват каквито и да е доказателства и относно факта на пряко ангажираните с конкретните дейности лица. Неясен е начинът, по който е обективиран целеният резултат, респ. приемането му от ревизираното лице. В тежест на жалбоподателя е да докаже какви именно дейности е следвало да извърши доставчика, как и кога ги е извършил, от кои физически лица, къде и как са били извършени услугите и какво точно е приел като изпълнение жалбоподателя. В хода на съдебното производство не се установи доставчикът да е имал на разположение работници на трудов или граждански договор за извършване на дейностите, а напротив същият не е разполагал с персонал и техника за извършване на процесните услуги. По така изложените съображения настоящият съдебен състав преценява, че предпоставките за упражняване на правото на приспадане по процесните фактури не са доказани от жалбоподателя и в тази част жалбата също е неоснователна.

С оглед посочените в жалбата решения на СЕС, настоящият състав следва да посочи, че в съдебната практика е възприето, че случаят на фактури, които не отразяват реални данъчни събития, по които ревизираното лице е получател, е практика, която не може да се осъществи без знанието на получателя по фактурите, както е прието и в мотивите на решението на СЕС по дело С-18/13. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, които в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка". Безспорно получателят не може да отговаря за действията на своя доставчик относно неосчетоводяване на доставки, но не и за реалното им изпълнение, тъй като при претенция на получателя за правото на приспадане на данъчен кредит, той трябва да се снабди с необходимите доказателства за реалното осъществяване на доставката - посоченото материално право възниква само вследствие на такава, а не въз основа на документално оформена доставка. Разпоредбата на чл. 70, ал. 5 ЗДДС не представлява специална мярка, насочена към опростяване на събирането на данъка или към предотвратяване на формите на неплащане или избягването му, а е

законодателен израз на борбата срещу данъчните измами, което е цел призната от Директива 2006/112/ЕО /така т. 26 от решението на СЕС по дело С-18/13/. Свързването с данъчна измама на ползването на данъчен кредит при неправомерно начислен данък е мислимо в контекста на разяснението от т. 38 на решението на СЕС по дело С-18/13. Само наличието на фактура с посочен в нея ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя.

С оглед изложените съображения, така мотивиран съдът приема, че за данъчни периоди 07/2017г., 08/2017г., 09/2017г., 04/2018г., 08/2018 г. и 11/2018 г. задължението на „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данък върху добавената стойност възлиза на 155804,00 лева главница, като в тази част жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли. За разликата над 155804,00 лева, до пълния размер от 195805 лева – главница, оспорения РА следва да се отмени, като незаконосъобразен.

В. По лихвите за забава на главниците за данък добавена стойност съдът приема следното:

Задълженията за данък добавена стойност, не са заплатени от оспорващото дружество в законоустановените срокове, поради което за всяка от главниците се дължи и съответната лихва за забава, изчислена до датата на издаване на акта, съобразно нормата на чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

Лихвата за просрочие на главницата от 155804,00 лева за данък върху добавената стойност, е в размер на 13326,71 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периоди 07/2017 г., 08/2017г., 09/2017г., 04/2018г., 08/2018г. и 11/2018г., съобразена с декларациите по данъчни периоди, чрез използването на Е-калкулатор, на страницата на Националната агенция за приходите в обжалваната част.

В останалата част относно определените размери на лихвата за просрочие над 32257,02 лева, РА е незаконосъобразен и съдът го отменя.

II. По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

На жалбоподателят се дължат разноски в частта, с която жалбата е основателна. Не е представен списък, но съгласно практиката на ВАС искането е допустимо. Съгласно чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. при материален интерес от 25 000 лв. до 1 000 000 лв. размерът на възнаграждението за процесуално представителство е 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв. В случая материалният интерес е 44081,95 лв., при което възнаграждението хипотетично възлиза на 4176,53 лв./2650 лв. + 1526,53/+1100 разноски за вещи лица и държавна такса. В полза на жалбоподателят е признат материален интерес 44081,59 лв. При прилагане на просто тройно правило /44081,59 x 5276,53 лв. : 232145,34 лв./ размера на

претендираните разходи е 1001,94лв., поради което, съдът уважава искането за разноски на жалбоподателя в размер от 1001,94лв.

При материален интерес в размер на 188064,13 лева (формирана като разлика на общия материален интерес от 232145,34 лв./л.115/ и сумата по отменената част на РА в общ размер 44081,21лв.), претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна само за отхвърления интерес/Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/, вр. чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК,/съобразено с тройното правило на отхвърлената част/, съдът я уважава в размер на 9861,16 лева/188064,13x12172,56:232145,34/ изчислено в минималния размер по цитираната Наредба, съобразено и с участието на процесуалния представител на ответника в проведените съдебни заседания.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, от ДОПК, Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт (РА)№Р-22221519000158-091-001/30.09.2019г., издаден от М. А. К.–орган, възложил ревизията, и М. В. И.–ръководител на ревизията, потвърден с решение №2092/12.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта, с която на „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е определено задължение за данък добавена стойност за сумата над 155804,00 лева до пълния размер от 195805 лева – главница и над 32257,02 лева до пълния размер от 36340,34 лева - лихва изчислена към 30.09.2019г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] електронен адрес **[електронна поща]**, чрез М. К., в качеството на управител против Ревизионен акт (РА) №Р-22221519000158-091-001/30.09.2019г., издаден от М. А. К.–орган, възложил ревизията, и М. В. И. – ръководител на ревизията, потвърден с решение №2092/12.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в останалата част, като неоснователна.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, да заплати „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] електронен адрес **[електронна поща]**, чрез М. К., в качеството на управител, сумата от 1001,94лв. (хиляда и един лева и деветдесет и четири

стотинки) лева, представляваща разноси по административно дело №2182/20г. на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА „РЕТОНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] електронен адрес [електронна поща], чрез М. К., в качеството на управител, да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 9861,16 лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: